

Hvis vi spørge de kjøbenhavnske Arbejdere — og det er jo navnlig dem, det drejer sig om her i Kjøbenhavn, naar man skal have ny Kredse; det er Arbejderbefolkningen i Kjøbenhavn, som skal have ny Repræsentanter; det er jo Meningen, naar man vil op til 12, 14 eller maasse flere Kredse i Kjøbenhavn — om de sætte særlig Pris paa, at vi netop strengt teoretisk opfyldte Grundlovens Bestemmelser, tror det ærede Medlem fra Kristianshavn saa ikke, at de kjøbenhavnske Arbejdere ere saa praktiske, at de ville svare, at de foretrække at saa en talrigere Repræsentation, end de nu have, fremfor ingen Ting at saa? Der er navnlig et Hensyn, som forekommer mig at ligge nær for det ærede Medlem at tage i denne Sag, og det er Hensynet til, at han kan naa saa vidt, at han i Forening med sine Meningsfæller kan komme til at udgøre en Gruppe. Jeg behøver jo ikke at fortælle det ærede Medlem fra Kristianshavn, hvilken Ulempe det er for hans Sag, at han og hans Meningsfælle ikke kunne optræde selvstændig som en Gruppe her i denne Sal. De maa jo nu knytte sig snart til den ene og snart til den anden Side, og naar de en Gang imellem saa en Plads i et Udvalg, er det ikke saa meget af Ret som af Raade — ja det er maasse for stærkt et Udtryk at bruge, men de opnaa dog kun en saadan Plads ved en Slags Godvillighed. Jeg tvivler ikke om, at det er af den største Betydning for det socialdemokratistiske Parti at naa saa vidt, at dets Repræsentanter her i Tinget kunne udgøre en Gruppe for sig selv i Stedet for som nu at være henviste til snart at knytte sig til en, snart til en anden Gruppe, som tager dem med paa Slæb, om jeg saa maa sige. Naar altsaa Spørgsmaalet nu stod paa, om man ved en Udvidelse af Kredsenes Antal i Kjøbenhavn kunde naa dertil, at den socialdemokratistiske Repræsentation her i Tinget kunde komme til at danne en Gruppe, i alt Fald ved Medsættelsen af de større Udvalg, tror jeg, at de, som tale for Arbejdernes Interesser, vilde gøre vel i at sige: Selv om vi ikke naa Grundlovens 16,000 nøjagtig, og selv om det skulde vise sig, at Kjøbenhavn kommer til at staa lidt tilbage i Retning af absolut Lighed med Hensyn til Valgkredsordningen over for adskillige Landkredse, saa kunne vi, naar vi blot gennem denne Reform kunde naa at blive en selvstændig Gruppe i Folketinget, rolig lade vore Betænkkeligheder falde. Ogsaa denne praktiske Betragtning vil jeg henstille til det ærede Medlem fra Kristianshavn. Jeg tror, at den har sin Berettigelse, og jeg vil som sagt anmode det ærede Med-

lem om at lytte til de Stemmer, der tale imod Sagen. Der er jo Folk her, der, om jeg saa maa sige, ønske at staa en Bom for det ærede Medlem fra Kristianshavn og adskillige andre. Nu er det muligt, at Bom-mændene ikke ere de samme, som de have været tidligere. Det synes jo, som om der er Folk, der have en utrolig hurtig Udviklingsdygtighed, ere perfektible i en ganske utrolig Grad og nu lade Bommen gaa op nok saa lystigt, men naar den ene Bommand gaar, kommer den anden, naar det ærede Medlem fra Røge (Alberti) lader Bommen gaa op, saa lader det ærede Medlem fra Odder (Veth-Espensen) den gaa ned igen. Det ærede Medlem skal derfor ikke være saa sikker paa, at der ikke vil være Bom-mænd, som ville lægge sig i Vejen for den Fragt, som vi ønske at komme frem ad Vejen med.

Jeg har endnu en Bemærkning at gøre til det ærede Medlem, der vel i denne Sag tør siges at være Manden for det hele, nemlig det ærede Medlem fra Møen (Bojsen). Det ærede Medlem bebrejdede mig forleden, at jeg i denne Sag ikke var saa praktisk, som han velvillig mente, at jeg maasse ellers af og til var, og navnlig var det upraktisk af mig at ville de facto foregribe en Grundlovsændring ved at tilraade, at man gif til en saadan Fordeling af Valgkredse, som man eventuelt kunde lade staa, naar man kom til en Ændring af Grundloven. Jeg maa over for det ærede Medlem, der paaladte min praktiske Sans, sige, at det forekommer mig, at det ærede Medlem dog begynder at blive lovlig praktisk, for saa vidt som det ærede Medlem ganske ser bort fra almindelig anerkendte Grundsætninger. Med Hensyn til, hvad man skal mene om Valgkredsenes Størrelse, foreligger der jo baade i Grundlovsforhandlingerne fra 1849 og i de forskellige Valgløve, vi have, Vejledning til at forstaa, hvor stor man mener, at en Kreds omtrent bør være. Jeg skal her henvise til, hvad vi have hørt blandt andet fra den ærede Minister og fra det ærede Medlem fra Aarhus (Reis). Men det ærede Medlem tog den Sag meget mere praktisk, han gav sig ikke af med at undersøge Grundlovsforhandlingerne og Love, men sagde, at under de Forhandlinger, som i en Række af Aar have været førte om denne Sag, har den Mening mere og mere gjort sig gældende mellem Medlemmer her i Tinget, at Grundlovens 16,000 ikke betyder, at en Valgkreds bør have tilnærmelsesvis netop denne Størrelse. Det forekommer mig dog iltfor praktisk igen. Man bør dog have nogen Respekt for, hvad der staa i Lovene, nogen Respekt for Lovenes Forudsætninger og for de Forhand-